

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้สมบูรณ์และยั่งยืน

โครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) และแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย (เฉพาะปี ๒๕๖๒) มีจำนวน จำนวน ๓๗๗ โครงการ นำไปสู่การปฏิบัติ จำนวน ๓๗๒ โครงการ และมีการติดตามและประเมินผลโครงการฯ ตามยุทธศาสตร์ที่ ๕ จำนวน ๓ โครงการ มีดังนี้

✿ โครงการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายดำเนินการเอง ✿

๑.ชื่อโครงการ : ก่อสร้างฝายน้ำล้นคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๕ ต.ป่าก่อดำ อ.แม่ลาว จ.เชียงราย

งบประมาณ : ๕๐๐,๐๐๐ บาท

ปริมาณงาน : สันฝายกว้าง ๘.๐๐ เมตร สูง ๒.๐๐ เมตร

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย

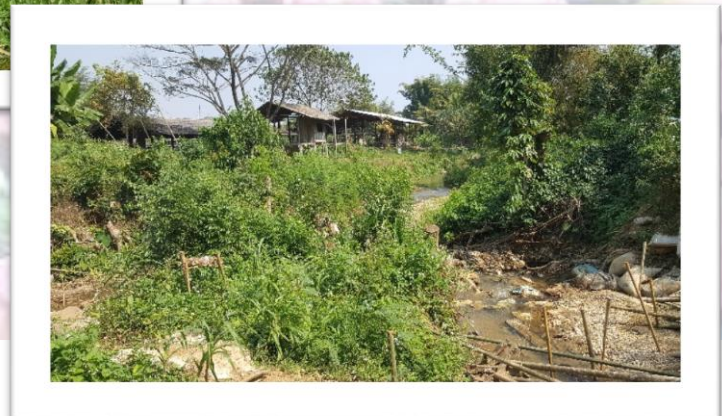
ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินงาน

เพื่อกักเก็บน้ำสำหรับการเกษตรและระบายน้ำ

ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการ : ไม่มี

รูปภาพประกอบ

ก่อนดำเนินงาน

รูปภาพประกอบ

ระหว่างดำเนินงาน

ดำเนินการแล้วเสร็จ

โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาย้ายแล้งและปัญหาอุทกภัยอย่างมีส่วนร่วม

๑. หลักการและเหตุผล

สถานการณ์ปัญหาย้ายแล้ง ปัญหาอุทกภัย ที่เกิดขึ้นในจังหวัดเชียงราย องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย ตระหนักดีว่าปัญหาดังกล่าวได้สร้างผลกระทบและสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างกว้างขวาง และนับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น การป้องกันและแก้ไขปัญหาย้ายแล้ง ปัญหาอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดเชียงราย องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายตระหนักดีว่าไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุผลได้หากเป็นการดำเนินการเพียงหน่วยงานเดียว เนื่องจากการป้องกันและแก้ไขปัญหาย้ายแล้งและปัญหาอุทกภัยต้องอาศัยองค์ความรู้และความร่วมมือจากหลายฝ่าย หลายหน่วยงาน รวมถึง ความร่วมมือของประชาชน กอปรกับ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด มาตรา ๔๕ ได้บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้ (๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๘) การจัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (๒๒) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

จากการดังกล่าว องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย จึงได้มีแนวคิดที่จะดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาย้ายแล้ง ปัญหาอุทกภัย ในเชิงรุกโดยกระบวนการมีส่วนร่วมและการบูรณาการงานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดนวัตกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาย้ายแล้ง ปัญหาอุทกภัย จึงได้หารือร่วมกับ สถาบันอาชีวศึกษาสำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ถึงกระบวนการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว อย่างมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดความยั่งยืน สืบเนื่องจาก สถาบันอาชีวศึกษา เป็นองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญ เรื่องวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในชุมชน ลักษณะภูมิศาสตร์ของจังหวัดเชียงราย ตลอดจนเชี่ยวชาญเรื่องการสร้างฝายมีชีวิตโดยกระบวนการ มีส่วนร่วมกับชุมชนต่างๆ อันนำมาซึ่งการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ “การป้องกันภัยแล้งอุทกภัย และอนุรักษ์ฟื้นฟูป่าต้นน้ำจังหวัดเชียงราย” โดยบูรณาการทั้งแผนงานโครงการ งบประมาณ และบุคลากร ร่วมกันเป็นจำนวนหลายองค์กรและภาคีเครือข่าย เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พริก องค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ องค์การบริหารส่วนตำบลศรีถ้อย องค์การบริหารส่วนตำบลลาวี องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึง องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย และ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่สลองใน เครือข่ายฝายมีชีวิตแห่งประเทศไทย โครงการร้อยใจรักดี รักษาป่า รักษาต้นน้ำ ชมรมบัณฑิตอาสา เพื่อน้อง เพื่อชุมชน มจร.สธ. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงราย พระพุทธวิงศ์วิวัฒน์เจ้าอาวาสวัดดอยตุงเจ้าคณะอำเภอแม่สาย และ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย

๒. วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อให้ประชาชนมีน้ำใช้ในการอุปโภคบริโภค ตลอดจนแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรกรรม ลดปัญหาภัยแล้ง
- ๒) เพื่อลดความรุนแรงของการพังทลายของดิน และลดปัญหาน้ำไหลบ่าท่วมในพื้นที่
- ๓) เพื่อให้ประชาชนมีความรู้และมีส่วนร่วมในการสร้างและดูแลรักษาฝายโครงสร้างอย่างง่าย(ฝายมีชีวิต) ได้อย่างเหมาะสมกับพื้นที่

๓. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- เชิงปริมาณ** พื้นที่ป่าต้นน้ำเกิดความชุ่มชื้น จำนวน ๔ สาย (ต้นน้ำลาว ต้นน้ำวัง ต้นน้ำคำ และต้นน้ำจัน)
- เชิงคุณภาพ** แก้ไขปัญหาภัยแล้ง โดยประชาชนมีน้ำใช้ในการอุปโภคบริโภค ตลอดจนมีแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรกรรม ป้องกันและแก้ไขปัญหาคูทกภัย โดยการลดความรุนแรงของการพังทลายของดิน และปัญหาน้ำไหลบ่าท่วมในพื้นที่หรือน้ำป่าไหลหลาก ตลอดจนประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างและดูแลรักษาฝายโครงสร้างอย่างง่าย(ฝายมีชีวิต) ได้อย่างเหมาะสมกับพื้นที่

๔. แนวทาง/ขั้นตอนการดำเนินการ

- ๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย ออกสำรวจข้อมูลเชิงพื้นที่ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ พร้อมชี้แจงแนวทางการดำเนินการตามโครงการ
- ๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อชี้แจงแนวทางการดำเนินโครงการและ/หรือแต่งตั้งคณะทำงาน
- ๓) ดำเนินการตามโครงการโดยการบูรณาการดังนี้
 - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จัดพิธีลงนามบันทึกข้อตกลง และ จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสร้างครูฝาย (ครู ก)
 - องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย มหาวิทยาลัยฯ และครูฝาย (ครู ก) จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสร้างฝายมีชีวิตให้แก่ประชาชนในหมู่บ้าน พื้นที่ต้นน้ำแม่ลาว ต้นน้ำวัง ต้นน้ำคำ และ ต้นน้ำจัน
 - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย สนับสนุนปราชญ์ชาวบ้าน
 - พระสงฆ์ประกอบพิธีบวชป่าและ/หรือประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อของพื้นที่
 - องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสร้างฝายโครงสร้างอย่างง่าย (ฝายมีชีวิต) ให้แก่ครูฝาย (ครู ก) และหมู่บ้านในพื้นที่ดำเนินการ
 - ที่ทำการปกครองอำเภอแห่งพื้นที่ ประสานการเตรียมการในพื้นที่ดำเนินการ
 - ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และ เอกชน สนับสนุนปัจจัยหรือวัสดุอุปกรณ์อื่น นอกเหนือจากภาครัฐราชการ
 - เครือข่ายฝายมีชีวิตแห่งประเทศไทย สนับสนุนวิทยากรเชิงปฏิบัติการและให้องค์ความรู้การสร้างและการบำรุงรักษาฝายโครงสร้างอย่างง่าย (ฝายมีชีวิต)
 - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ ประสานการจัดเตรียมพื้นที่ และประสานขออนุญาตดำเนินการกับหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ เช่น ป่าไม้/อุทยาน

- กำหนดผู้ใหญ่บ้านและประชาชนในพื้นที่ จัดเตรียมไม้ไผ่และดิน/ทราย สำหรับการสร้างฝาย
โครงสร้างอย่างง่าย(ฝายมีชีวิต) และจัดเตรียม/ประสานผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสร้างฝายโครงสร้าง
อย่างง่าย (ฝายมีชีวิต) ตลอดจนเป็นผู้ดูแลรักษาฝายมีชีวิต

๔) ประชุมสรุปผลการดำเนินการตามโครงการ

๕) รายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อผู้บริหาร

๕. งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ

โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งและปัญหาอุทกภัยอย่างมีส่วนร่วม ได้ดำเนินโครงการโดยการ
จัดกิจกรรมจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสร้างฝายโครงสร้างอย่างง่าย(ฝายมีชีวิต) กระบวนการดำเนินการตาม
โครงการ ได้เริ่มต้นตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๑ และสิ้นสุดเดือนเมษายน ๒๕๖๒ ใช้งบประมาณรวมทั้งสิ้น
๙๗๙,๓๗๕.๕๕ บาท(เก้าแสนเจ็ดหมื่นเก้าพันสามร้อยเจ็ดสิบห้าบาทห้าสิบบาทห้าสตางค์) จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ
สร้างฝายโครงสร้างอย่างง่าย(ฝายมีชีวิต) มีผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเฉลี่ย จุดละ ๔๐-๘๐ คน
รวมพื้นที่ต้นน้ำทั้งสิ้น ๔ สายน้ำ ครอบคลุม ๕ อำเภอ ๒๕ แห่ง

๖. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

ปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากปัจจัยภายในองค์กร

๑) การดำเนินการตามโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งและปัญหาอุทกภัยอย่างมีส่วนร่วม
โดยการจัดกิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสร้างฝายมีชีวิต เป็นโครงการใหม่บุคลากรภายในกองป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัย จึงไม่คุ้นเคยกับบทบาทการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสร้างฝายมีชีวิต ในระยะเริ่มต้น

๒) โครงการดังกล่าวเป็นโครงการใหม่ ซึ่งเกิดจากการคิดนอกกรอบและการทำงานเชิงรุก เพื่อให้
เกิดนวัตกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น บุคลากรภายในองค์กรจึง
ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจและไม่คุ้นชินในกิจกรรมดังกล่าว ประกอบ ตลอดจนระยะเวลาการจัดกิจกรรมฝึกอบรม
เชิงปฏิบัติการ ส่วนมากจะดำเนินการในวันหยุดราชการ(วันเสาร์ วันอาทิตย์) และมีระยะเวลาในการดำเนินการ
ในแต่ละครั้งเป็นเวลาติดต่อกันถึง ๒-๓ วัน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๑ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๖๒

๓) พื้นที่จัดกิจกรรมฝึกอบรมส่วนใหญ่ เป็นลักษณะป่าบนภูเขาหรือป่าต้นน้ำ การเดินทางเข้าถึง
พื้นที่เป็นไปค่อนข้างยากลำบาก จึงมีความจำเป็นต้องมีการพักแรมในพื้นที่ จึงทำให้บุคลากรบางส่วนมีความไม่
มั่นใจ ด้านความสะดวกและปลอดภัย

๔) ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางเข้าถึงพื้นที่ที่ไม่เพียงพอบางพื้นที่ที่เดินทางเข้าถึงยาก
มีเส้นทางคมนาคมที่ยากลำบากก็ไม่สามารถนำรถยนต์ส่วนบุคคลที่มีอยู่ เดินทางเข้าถึงพื้นที่ได้ เนื่องจากรถยนต์
ส่วนบุคคลมีสมรรถนะไม่พร้อม แม้ว่าจะแก้ไขด้วยการยืมรถส่วนบุคคลของสำนัก/กองต่างๆ แล้วแต่ก็ตาม

๕) การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเป็นไปด้วยความล่าช้า เนื่องจาก
หน่วยงานภายในองค์กรที่เกี่ยวข้อง เข้าใจว่าเป็นโครงการก่อสร้าง ดังนั้นจึงต้องเพิ่มกระบวนการทำงานโดยให้
สำนักการช่างประมาณการราคาวัสดุ จึงทำให้เกิดการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์เป็นไปด้วยความล่าช้า ซึ่งข้อเท็จจริงการ
ประมาณการจำนวนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในพื้นที่แต่ละแห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่ ได้รวบรวมเอาภูมิปัญญา/ประสบการณ์ ที่ได้ดำเนินการสร้างฝายมีชีวิตในพื้นที่ที่มีความหลากหลาย ว่ามี
ความจำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ตามสภาพพื้นที่ที่จะดำเนินการให้เหมาะสมอย่างไร แล้วนำมาถอดบทเรียนเป็น
สูตรคำนวณและจัดทำเป็นเอกสารเผยแพร่เรียบร้อยแล้ว ดังนั้น สำนักการช่าง จึงทำได้เพียงประมาณการราคา
จากจำนวนวัสดุอุปกรณ์ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้คำนวณไว้ให้เท่านั้น ซึ่งหากพิจารณาให้ถ่วงถี่แล้ว
สามารถที่จะลดกระบวนการขั้นตอนนี้ได้ หากจะดำเนินการโครงการนี้ในปีต่อๆไป

๖) การเบิกจ่ายงบประมาณตามโครงการไม่ครบทุกองค์ประกอบของระเบียบการฝึกอบรม จึงทำให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการเบิกจ่ายงบประมาณไม่เข้าใจในกระบวนการที่จะดำเนินการ ส่งผลให้การดำเนินการเกิดความล่าช้า กล่าวคือ โครงการมีลักษณะการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการที่บูรณาการร่วมกับหลายหน่วยงาน จึงได้แบ่งความรับผิดชอบกันเพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อนในการเบิกจ่ายงบประมาณ เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ทำหน้าที่ในการสร้างและขยายองค์ความรู้การสร้างฝายมีชีวิต เป็นผู้รับผิดชอบค่าอาหารและอาหารว่างสำหรับบุคลากรและนักศึกษาของมหาวิทยาลัย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ ทำหน้าที่ในการเตรียมการประสานงานในพื้นที่และ/หรือบางพื้นที่อาจจัดเตรียมอาหารและอาหารว่าง องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย เป็นผู้ที่มีหน้าที่จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกอบรมฯ ที่นอกเหนือจากวัสดุที่มีอยู่ในพื้นที่ เช่น เชือกโยยักษ์ กระสอบ ท่อพีวีซี กล่องลวดเหล็ก ตาข่าย (กล่องแกลเบียน) ตลอดจนมีหน้าที่ในการรับ-ส่ง ครู ก และ/หรือผู้เข้ารับการฝึกอบรม ประชาชนในพื้นที่ที่ดำเนินการจัดฝึกอบรม นอกจากจะเป็นผู้เข้ารับการฝึกอบรมแล้ว ยังคงต้องทำหน้าที่ในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในพื้นที่ เช่น ไม้ไผ่ ดินหรือทราย หรือแม้กระทั่งบางพื้นที่ไม่มีหน่วยงานใดเป็นผู้จัดอาหารและอาหารว่าง หมู่บ้านนั้นยังทำหน้าที่เป็นผู้จัดเตรียมอาหารสำหรับการจัดฝึกอบรมอีกทางหนึ่งด้วย ดังนั้น จึงทำให้มีการเบิกจ่ายงบประมาณ

ไม่ครบตามกระบวนการฝึกอบรม เช่น ไม่มีค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าอาหารและอาหารว่าง ไม่มีค่าตอบแทนวิทยากร เป็นต้น ทั้งนี้การเขียนโครงการในครั้งแรกต้องการให้ทุกฝ่าย ทุกคน ทุกหน่วยงาน ได้มีส่วนร่วมมีการบูรณาการทำงานเข้าด้วยกัน

๗) ผู้เขียนโครงการไม่ได้ประมาณการค่าใช้จ่าย เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าที่พัก สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติงาน จึงต้องกางเต็นท์เป็นที่พักแรมในสถานที่ต่างๆของหมู่บ้าน เช่น โรงเรียน วัด หอประชุมหมู่บ้าน จึงทำให้ความเป็นอยู่และสถานที่พักของเจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติงาน ซึ่งมีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ไม่สะดวก ไม่ปลอดภัย เท่าที่ควร กล่าวคือ ต้องจัดเตรียมอาหารเองในมื้อเช้าและมื้อเย็น หรือบางพื้นที่จะต้องจัดเตรียมอาหารถึงสามมื้อ บางแห่งน้ำไม่พอใช้ แสงสว่างมีไม่เพียงพอ ห้องน้ำไม่เพียงพอและไม่สะอาด บริเวณที่พักไม่มีรั้วรอบขอบชิด เป็นต้น

ปัญหาอุปสรรคจากภายนอกองค์กร

๑) ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในพื้นที่บางแห่ง ยังให้ความร่วมมืออย่างไม่เต็มที่ ประชาชนบางพื้นที่มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเนื่องจากได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้องว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายและมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จะดำเนินการสร้างฝายให้แก่หมู่บ้าน หรือแม้กระทั่งบางพื้นที่เข้าใจว่าทั้งสององค์กรได้รับค่าจ้างเป็นค่าสร้างฝายแล้ว จึงต้องชี้แจงทำความเข้าใจระหว่งการฝึกปฏิบัติ

๒) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานกับประชาชนในพื้นที่ไม่เข้าใจภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกัน กล่าวคือในพื้นที่ที่เป็นชาติพันธุ์ จะใช้ภาษาของตนเป็นหลัก และไม่ยอมสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกปฏิบัติ

๓) การเตรียมการในบางพื้นที่ดำเนินการยังไม่พร้อมเท่าที่ควร เช่น ในวันอาทิตย์บางหมู่บ้านที่ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์จะไปเข้าโบสถ์ ดังนั้นจึงมีเพียงผู้ที่ไม่ได้นับถือศาสนาคริสต์เท่านั้น ที่เข้ารับการฝึกปฏิบัติ

๔) วัฒนธรรมของบางกลุ่มชาติพันธุ์ไม่ยอมรับเพศหญิงเป็นผู้ให้ความรู้ในการฝึกปฏิบัติการ

๕) การดำเนินโครงการเป็นช่วงเวลาที่เกิดไฟไหม้ป่าในหลายพื้นที่ จึงทำให้มีหลายพื้นที่ต้องขอเลื่อนการจัดฝึกอบรมออกไปก่อน เนื่องจากประชาชนจำเป็นต้องเผ่าระวังไฟป่า จึงทำให้การจัดกิจกรรมฝึกอบรมไม่เป็นไปตามที่วางแผนไว้

๖) การจัดกิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการทำฝายมีชีวิตในช่วงฤดูร้อน ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานเป็นอย่างยิ่ง

๗. ข้อคิดที่ได้จากการดำเนินการ การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะขององค์กรที่มีหน้าที่ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การปฏิบัติหน้าที่ในเชิงรุกสามารถดำเนินการได้โดยกระบวนการมีส่วนร่วม การรับฟังและเสนอข้อคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา การนำเอาศักยภาพ ภูมิปัญญา ของแต่ละฝ่ายมาบูรณาการการทำงาน โดยมีเป้าหมายเดียวกัน กล่าวคือการป้องกันและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน เพื่อให้เกิดความยั่งยืน เกิดประโยชน์สูงสุดให้แก่ประชาชน และเกิดนวัตกรรมการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๘. แนวทางการพัฒนาให้ยั่งยืน

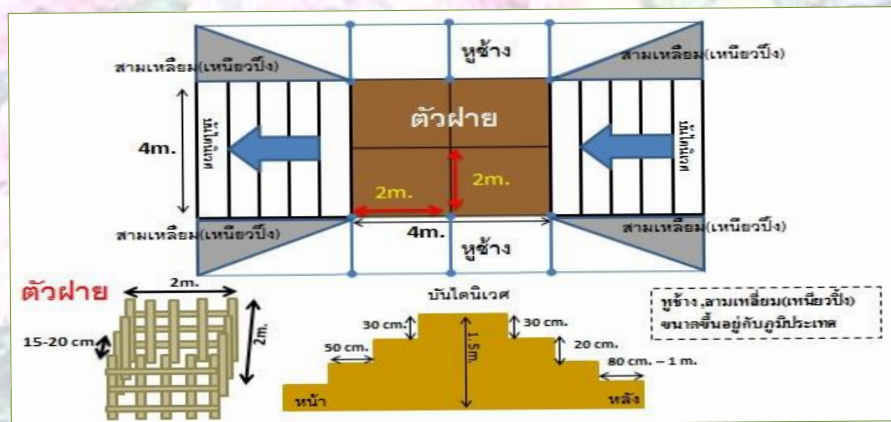
- ๑) การเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม
- ๒) การรับฟังและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และภูมิปัญญา
- ๓) ถ่ายทอดองค์ความรู้ทั้งในเชิงวิชาการและข้อเท็จจริงให้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อให้ตระหนักถึงปัญหาและเกิดความรู้สึกความเป็นเจ้าของและเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์
- ๔) ส่งเสริมให้หมู่บ้าน/ชุมชน จัดทำ “ธรรมนูญฝ่าย” เพื่อสร้างเป็นกฎระเบียบภายในหมู่บ้าน/ชุมชนในการดูแลรักษาฝ่าย ตลอดจนการดูแลรักษาป่าไม้ และแหล่งน้ำ
- ๕) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลผลการดำเนินงานให้เป็นที่แพร่หลาย

๙. รูปภาพการดำเนินการ (แนบริูปภาพที่แสดงตัวอย่าง/หลักฐานการดำเนินการ จำนวน ๕-๑๐ รูป)

๙.๑ รูปแบบฝ่ายมีชีวิต

ส่วนประกอบหลักของฝ่ายมีชีวิต

- ๑) **บันไดนิเวศ** คือ บันไดที่อยู่ด้านหน้าและด้านหลังฝ่าย มีลักษณะเป็นบันไดขั้นๆ จำนวนขั้นบันไดตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่
- ๒) **หูช้าง** เป็นแนวกำแพงยาวยื่นไปตามริมตลิ่งทั้งเหนือฝ่ายตลอดจนใต้ฝ่าย ลักษณะของกำแพงหูช้างใช้วัสดุเช่นเดียวกับตัวฝ่าย
- ๓) **เหนียวปัง** สำหรับตัดวงจรรน้ำไม่ให้ไหลโตไม่ไผ่ทั้งส่วนบันได และตัวฝ่ายที่อยู่ทั้งด้านหน้าและด้านหลังของตัวฝ่ายโดยใช้กระสอบทรายเป็นตัวตัดวงจรรน้ำ
- ๔) **ตัวฝ่ายกั้นน้ำ** ใช้วัสดุธรรมชาติ อาทิ ทราย ดิน ขุยมะพร้าว มูลสัตว์ ผสมเข้าด้วยกัน บรรจุใส่กระสอบวางเรียงตัวซ้อนกัน เพื่อใช้เป็นกำแพงกั้นชะลอน้ำ โดยมีลำไม้ไผ่เป็นตัวโครงปักฝังลงในลำคลองเสมือนเสาเข็ม

ที่มา: ฝ่ายมีชีวิตดงอรวรรณใจ กรมทหารพรานที่ 32 จังหวัดน่าน

ภาพกิจกรรม

โครงการอบรมจิตอาสาดับไฟป่าเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย

๑. หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๖๒)(มาตรา ๔๕(๗) คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ หมวด ๒ การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตนเอง ข้อ ๑๒ การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ และประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้อ(๕) การจัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระดับจังหวัดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการกำจัดการมลพิษ สิ่งปฏิกูล การดูแลบำบัดน้ำเสียรวมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดเชียงราย

จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ซึ่งเป็นพื้นที่ราบสูง มีแม่น้ำไหลผ่านหลายสาย ไม่ว่าจะเป็นแม่น้ำกก แม่น้ำอิง แม่น้ำสาย และน้ำลาว มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย ทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ในด้านความมั่นคงทางทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ รวมไปถึงลักษณะของภูมิอากาศ ที่มีภูมิอากาศที่เหมาะสม ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน และท้องถิ่นทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม

เห็นได้ว่าปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาท ต่อการเข้าถึงเทคโนโลยีของประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงราย ทั้งสร้างรายได้ของประชาชนในระดับรากหญ้า ชุมชนต้นแบบ ศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนท้องถิ่น สร้างความเจริญและสะดวกสบายให้แก่คนในชุมชนท้องถิ่น รวมไปถึงการใช้เพื่อเป็นฐานข้อมูลสารสนเทศ การรายงานสภาพอากาศ การรายงานสภาวะของสิ่งแวดล้อม ที่จะใช้ประเมินการเตรียมความพร้อมของหน่วยงาน เมื่อเกิดเหตุภัยพิบัติและสภาวะการต่างๆ ให้พร้อมในการช่วยเหลือพี่น้องประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงรายได้

จากการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย ซึ่งมีแนวนโยบายขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐ การก้าวนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาพัฒนาในระดับชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้การพัฒนาสารสนเทศด้านสิ่งแวดล้อม และนำมาใช้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนมีประสิทธิภาพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามาส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในระดับพื้นที่

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย ได้บูรณาการร่วมกับสำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย) และส่วนควบคุมไฟป่า สำนักงานป้องกันรักษาป่าไม้ กรมป่าไม้ จัดทำกิจกรรมนี้ขึ้นเพื่อสร้างแกนนำจิตอาสาเฉพาะกิจดับไฟป่า สามารถใช้เทคโนโลยีเป็นตัวส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้กับเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก และประชาชนทั่วไปที่จะต้องส่งเสริมช่องทางการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเข้าถึงเทคโนโลยีในพื้นที่ชุมชนท้องถิ่น สร้างปลูกจิตสำนึกรักษาและกระบวนการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อมของจังหวัดเชียงรายให้ยั่งยืนต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่ออบรมให้ความรู้ทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดเชียงราย และเครือข่ายภาคประชาชน เครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักโลกและประชาชนในจังหวัดเชียงราย

๒.๒ เพื่อเป็นการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการปฏิบัติราชการและการส่งเสริมการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย

๓. เป้าหมาย/ผลผลิต

๓.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

อบรมให้ความรู้ทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศและทักษะการจัดการสิ่งแวดล้อมให้แก่เครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก และประชาชนในจังหวัดเชียงราย จำนวน ๙ คน อบรมเป็นจำนวน ๑ ครั้งต่อปี

๓.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

ดำเนินการฝึกอบรมให้กับเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก และประชาชนในจังหวัดเชียงราย ให้มีความรู้ความสามารถที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ เช่น

(๑) เป็นแกนนำจิตอาสาดับไฟป่าเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย เพื่อส่งเสริมและให้ความรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในพื้นที่จังหวัดเชียงราย

(๒) บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม โดยการใช้งานผ่านทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสารและสามารถแก้ไขปัญหา ทางด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๔. พื้นที่ดำเนินการ

ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงราย

๕. ตัวชี้วัดโครงการ

มีการฝึกอบรมจำนวน ๑ ครั้ง/ปี

๖. ระยะเวลาดำเนินการ

ปีงบประมาณ ๒๕๖๒-๒๕๖๕

๗. หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

ฝ่ายสวัสดิการสังคมและสิ่งแวดล้อม กองส่งเสริมคุณภาพชีวิต องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย

๘. งบประมาณดำเนินการ

งบประมาณทั้งสิ้น จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท

๙. การติดตามและประเมินผล

๙.๑ โดยแบบสอบถาม Pretest Post Test และแบบประเมินความรู้ความเข้าใจ ก่อนและหลังการอบรม สรุปผลการดำเนินโครงการให้ผู้บริหาร

๙.๒ ผู้เข้าร่วมอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีทักษะความรู้การใช้งานและใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศได้

๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๐.๑ จิตอาสาดับไฟป่าเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย มีความรู้เรื่องทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดเชียงราย

๑๐.๒ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชนได้ มีทักษะการปฏิบัติงานในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมและป่าไม้ในพื้นที่ของตนเอง

ภาพกิจกรรม

ภาพกิจกรรม

